

GIÁ BÁN	
ĐÔNG-PHÁP	NGOÀI-QUỐC
1 năm 3.000	4.000
6 tháng 1.500	2.000
3 tháng 750	1.000

Mua báo phải trả tiền trước
Thư và mandat gửi cho
M. TRẦN DINH-Phiên - Ai
đang quảng cáo, việc riêng
xin thương nghị trước

TIẾNG-DÂN

Chức nhiệm kiêm Chủ-bút
HUỠNH-THỨC-KHANG

Quản-ly
TRẦN-DINH-PHIÊN

LA VOIX DU PEUPLE

MỖI TUẦN XUẤT-BẢN HAI KỲ: THỨ TƯ VÀ THỨ BẢY

ĐƯỜNG ĐÔNG-BÀ - HUẾ

Điện thoại nói số 82
Điện thoại: TIẾNG-DÂN - HUẾ

Chế độ xã-hội
có hoàn-thiện thì
người trong xã-hội
ấy mới có hạnh
phúc.

SAO GỌI LÀ XÃ-HỘI?

XÃ-HỘI HỌC QUAN-HỆ VỚI NGƯỜI ĐỜI THẾ NÀO?

Số báo 377 kỳ - giá có bài
"Chữ cũ nghĩa mới và
danh từ mới". Những danh-
từ mới ấy vẫn nhiều, không
thể kể hết, nay xin nói hai chữ
XÃ-hội et al.

Tiếng xã hội ở xứ ta ngày nay
đã thành tiếng thông thường,
không có gì lạ. Song uoi về cái
định nghĩa chân chính cùng
phạm vi và tác dụng của nó,
theo các nhà học-giả Đông Tây
đã công nhận, thì hiện nay nó
đã thành một môn khoa-học rất
quan trọng, rất to tát; người
minh li kê xét đến mà phần
nhiều lại có chỗ hiểu lầm.
Trong chỗ hiểu lầm ấy, kỳ-giá
có thấy rõ 2 điều:

Một là chỉ thấy một học
thuyết nào, hoặc chủ-nghĩa
của một đảng phái riêng nào,
mà trùm lấy cái tên xã-hội,
thì nhận lầm rằng xã-hội cũng
như phái quá-kích và vô-chính
phái Thiên về đường ấy, có
phòng ngai chủ cuộc tàn-hồn
chung thế nào, ai cũng đã rõ.
Ấy là lấy một nhánh mà bao
cả toàn cây.

Hai là hiểu lầm rằng đã có
dân-tộc nhân-quần lập thành
một cái đoàn-thể quốc-gia, ấy
là xã-hội; nhân-tuần có-tức,
cứ bỏ bỏ giờ lối bủ bại ngày
xưa, không biết xoay chuyển
cuộc thế, cái cách công việc
cho hợp với tình thế hoàn
cảnh, mà tự nhận là mình đã
sẵn có xã-hội rồi; xem xã-hội
cũng như tiếng "nhân-quần".
"dân-tộc" trông không kia.

Hai điều lầm trên, một điều
thì phạm vào cái tên "muốn
màu không thành" 欲而不得,
cũng như muốn cho hội nọ
mọc ra cây mà đập nát cái xác,
muốn cho trường nọ nở ra
chim mà đánh tan cái vỏ, đều
lẽch chưa thấy mà sự hại
đã lan ra. Điều lầm thứ hai
lại phạm vào câu: "đến
đâu hay đó", không khác gì
ngồi đợi cái hội nọ mọc cây
mà có rậm đất khô, không biết
vô phân tưới nước; mong cho
trông nọ nở chim mà cứ để
nơi tuyết lạnh mưa dầm,
không biết tìm cách giữ cái
ôn-độ cho vừa thích.

Hai điều lầm ấy, ben nào
cũng đi về cực đoan bên này,
kiệt cực đều là hại cho sự tiến-
hóa chung. Truy nguyên cái
lầm ấy thì ta thấy chính vì
không hiểu cái định nghĩa
chân chính của "xã-hội học"
mà gây ra vậy.

Xã-hội học gần đây, các nhà
học-giả đã công nhận là một
môn khoa-học, có lai lịch, có
hệ thống, phạm vi rất rộng mà
ảnh hưởng rất sâu xa; chứ

không phải chỉ nói "xã-hội"
tròn núc nức như trái di kia
mà gọi là xã-hội học được.

Muốn hiểu rõ chân tướng và
nội dung của xã-hội học cho
được tường tận, cần phải khảo
cứu các học-thuyết của học giả
Đông Tây đã giải thích bản
định, không thể tóm tắt trong
một bài ngắn ngủi này. Nay
chỉ xin lược nói qua cái danh
từ và định nghĩa chân chính
thôi. (Sau này báo sẽ lần
lượt đăng bản dịch "Xã-hội-
học" hiển cùng độc giả.)

Hai chữ xã-hội, gốc là chữ
Tàu, hai chữ dùng thành liên
từ, đầu từ đời Tống (trong bản
Hành trọng ông Trình minh-
Đạo) song theo cái nghĩa hẹp,
chỉ trong phạm vi một làng.
Đầu tiên Âu hóa truyền sang
phương Đông, chữ sociologie
trong bản thực nghiệm Triết-
học của người Pháp, người
Nhật trước khi dịch là "xã-
thái-học" 社会学, sau lại đổi
là "xã-hội-học" 社会学. Chữ
xã-hội-học thông dụng bắt đầu
từ đó.

Trên là nói lai lịch hai chữ
xã-hội, nay xin theo các nhà
học giả đã bàn giải mà nói cái
định nghĩa:

Xã-hội là công việc tác dụng
giáo-hộ của loài người, mà xã-
hội học là nghiên cứu cái
nguyên lý, nguyên lý, do lịch
sử và tâm lý mà xét hình thức
cấu tạo và phát đạt ra thế nào.

Xem định nghĩa ấy thì rõ rồi
có loài người đã có cái xã-hội
hội. (Xã-hội hình con chim con)
mà môn học xã-hội, là về
khảo sát đại do các nhà học-
giả nghiên-cứu tổng hợp làm
thành một khoa học.

Trên đời này, không có
cái gì không nhân wa có
quả, vậy muốn cho một cái
xã-hội hoàn-thiện, tất nhiên
phải trước biết cách cấu-tạo
và phò thực cho hoàn thiện.
Mà muốn biết cách hoàn thiện
ấy trước phải biết xã-hội-học
là thế nào; đầu không phải là
chuyên tâm mà làm nhà
chuyên môn, ít nữa cũng phải
hiểu rõ chỗ thường thức trong
xã-hội học. Nếu không như thế,
chỉ đứng ngoài cửa như người
lùn xem hát, mà ngày nay nói
xã-hội cái-lương, ngày mai
nói xã-hội tiến-hóa, không khác
gi người nói chuyện ăn, không
khí nào được no bụng vậy.

Hà Hữ Nhân

Xem ở trang ba bộ tiểu thuyết:

**Nghĩa nước
tình nhà**

CHUYÊN HAY Cái tâm-lý xu-phụ

(Câu chuyện xa tước nước ở Huế)

Loài người còn một cái tâm lý
khổ ở nhà mà Lạc nhân chưa có
đáp nói đến, là cái tâm lý xu-phụ.
— hay là nói nôm: cái tâm lý nịnh
hót. Đối với cái náo đơn giản
thì cái tâm lý ấy không có vẻ phức
tạp. Họ nghe nói nịnh hót, chỉ biết
là nịnh hót, chứ không khi nào
thức "phân chất" coi nó có những
gi.

Trước hết nịnh hót có hai vị
minh thiếu vật gì. Kể nghèo, kể
hèn, thiếu tiền của, thiếu công danh.
Vị cái thiếu đó mà đi nịnh hót kẻ
giàu, kẻ sang.

Nhưng thiếu mà không muốn có,
cũng không nịnh hót: chính vì
thiếu mà còn muốn có như người,
mới đi ra nịnh hót.

Lại cũng có kẻ giàu mà hót kẻ
nghèo, kẻ bề trên mà nịnh người
bề dưới, đó là vì họ thiếu một món
khác, ngoài sự giàu sang của họ.

Còn một cách hót nữa ta thường
thấy mà tìm bề nào không thấy cái
lý do. Tức là cái tâm lý "hót nịnh
đề hót nịnh": vì thấy người ta
hót nịnh kẻ này kẻ khác nên bắt
chước làm theo. Giả như Lạc-nhân
mà viết chữ này, thì sẽ viết: hót nịnh
theo lối anobisme.

Lạc-nhân phần chất gọi là như vậy
chứ chắc còn có kể chuyện môn
tìm ra nhiều gủi lỗ khác nữa.
Trên kia có nói cái nịnh làm cho
Lạc-nhân bàn đến cái tâm lý xu-
phụ của người đời. Nhịp gì? Tức
là cái nhịp khi trời hạn nắng
lúc nằng.

Ở Huế đây mấy tháng rày nắng
mãi. Nhưng nắng mà còn chịu
được, đến mấy tuần lễ lại đây thì
quá sức. Ai có đời trời mùa xuân
mà nóng nực đến cực điểm, hàn
thử đưa lên đến những 34, 35 độ.
Nắng đã thế mà mỗi bước ra khỏi
nhà là bụi đất đầu tôi mặt. Cái đó
mình không phân nân với ai được:
người ta có xe hơi đi vậy bụi lên,
mình không có xe hơi, mình đi
chạy, phải hít bụi vào; chẳng lẽ
mình đi tránh ông trời sao có sinh
ra làm bụi? Nhưng trách là trách
cho cái xe tước nước ở trong thành
phố: cái xe hơi tước nước đó, Lạc-
nhân cũng như tất cả mọi người
ở thành phố, đều có hạn gủi li
nhiều đó mua sắm, thế mà sao nó
không vô tình? Ở Huế có được với con
đường đỏ nhựa, như đường Jules
Ferry và phố Paul Bert. Mấy con
đường nhựa này thì không có bụi
bào làm. Nhưng phần nhiều mấy
ngõ đường khác toàn bằng đất,
hoặc đá bê che, xe ngựa đi qua lại
lâu rồi tước như là xối cả cái mặt
trên, hề một con gió thoảng qua là
không làm gì hết bụi. Đáng lẽ ra
có tước nước là tước thành phố:
đường đất trước, thế mà họ có ngờ
chỉ mấy ngõ đường ấy, có tước
mấy con đường nhựa. Quái thật!
Có lẽ họ nói mấy con đường đất
kia ít người đi chăng? Không phải,
mấy con đường như đường Đông-
bà, đường Khánh lại nào nhiệt hơn
con đường Jules Ferry nữa
kia. Và chẳng xe hơi có sẵn, khi
xe cũng sẵn, có tước các con đường
kia thì cũng chẳng tốn chi thêm là
bao nhiêu, chỉ mất mấy lít xăng và
mấy thước nước là xong. Thế thì vì
sao...?

Kiểm-đuyệt

Lạc-nhân chỉ liếm một điều là
thành phố Huế gần đây đã đổi làm

Tình hình phía Bắc Trung-kỳ ở HÀ-TỈNH

Hà-nội, 27 Avril

Tòa Công sứ Hà-tỉnh cho hay
rằng ở vùng Phú-phương liên đầu
Chu-lê có giải tán một cuộc biểu
tình đông độ 1.500 người. Trong đám
người biểu tình có 30 người chết
và cũng gần chừng ấy người bị
thương. Viên quan đồn và một
người lính khố xanh cũng bị thương.

Đồn lính Hà-tỉnh lại cho hay
rằng hôm 15 Avril một viên đội và
3 người lính khố đỏ xin phép nghỉ
mấy ngày về đến làng Chợ-thương
thì bị một toán công-an địa phương
giết chết. Viên đội bị giết chết, còn ba người
lính thì bị thương.

Trong một buổi diễn kịch để lấy
tiền cứu tế nạn dân ở Hà-tỉnh, họ
cộng sản nhân chỗ đông người rải
truyền đơn công kích, nhiều người
bị bắt.

Ở Hà-tỉnh cũng như ở Nghệ-an,
quần chúng rất nghiêm nhặt
để giữ trật tự, nhất là cho khỏi xảy
ra các việc rắc rối trong ngày lễ
mai sắp đến đây.

Ở NGHỆ-AN

Ở thành phố Vinh, tình hình vẫn
yên ổn, sự sinh hoạt vẫn nào nhợt,
việc buôn bán và việc thông thương
không đình trệ, duy chỉ có nhà cửa
thì đất giá hơn trước nhiều, vì các
nhà giàu có ở trong các miền nhà
quê tránh nạn công-sân đều lên trú
ngụ ở đây rất đông.

Ở Đô-lương là miền mới xảy ra
cuộc biểu tình hôm 12 Avril vừa
rồi, thì chưa được yên ổn lắm,
lính tráng canh phòng cẩn mật để
đề phòng những sự bất ngờ có thể
xảy ra.

Trong tỉnh Nghệ-an hiện nay có
hơn sáu mươi cái đồn do lính là
đương, lính khố đỏ và lính khố
xanh đóng ở các nơi hiểm yếu, để
bảo vệ sự an cho nhân dân.

Vấn Uyển

Đời người

Cuộc đời nào phải chuyện làm chơi,
Trời đã sinh ra cái kiếp người:
Trên, dưới trăm năm, trong vũ trụ,
Độc ngao ngao bày trước mắt trần ai.
Thống kê đương giờ càng rõ mồn một,
Beo nọ còn đa cử sống hoai.

Gánh nặng đường xa

Ngồi không ăn uống chán rồi già,
Từng trái gian nan mới gọi là...
Gánh trụ hai vai nọ gánh nặng,
Đường dài muôn dặm để nói xa.
Biên Nam rừng thẳm kia hai thập,
Đất trời Âu đến một nhà.
Miễn được đã mền chân cày mải,
Đi lâu đi cũng tới nơi mà...
H. Z.

thị xã. Thế mà không có một hội đồng
thành phố như ở các nơi, để bênh
vực quyền lợi cho dân cư. Thành
ra những chuyện như chuyện xe
tước nước hút với đường đỏ
nhựa, càng bao nhiêu chuyện
khác không biết đem nói với ai
được.

Kiểm-đuyệt

Lạc-nhân

Nói chuyện nước Tây-ban-nha

Nước quân chủ Tây-ban-nha
đã thành nước Tây-ban-nha dân
chủ cộng hòa. Đó là chuyện đã
qua, kể từ ngày 14 avril vừa rồi.
Nay ta thử xét lại cái tình trạng nước
Tây-ban-nha quân chủ để xem vì
sao mà có cuộc cách-mệnh
và nước Tây-ban-nha Dân-quốc.

Trước trận Âu chiến ở xã-hội Tây-
ban-nha phái tư bản và đại diện chủ
thì rất ít người, không thể lực bao
lắm; phái tiểu tư bản (đi buôn, thủ
công, quan lại) thì yếu thế lắm,

giữa và miền phía Nam; phái lao
động cũng một ít ở các mỏ ở
Madrid, Asturias, Rio Tinto và trong
các nhà máy dệt ở Catalogne thôi.
Trong một xã-hội như vậy mà nhà
vua lại dựa vào hai phái binh lính và
tôn giáo là hai phái mạnh hơn hết
lúc bấy giờ thì tha hồ muốn làm gì
thì làm, không khi nào có một chút
phản động.

Nhưng rồi thay cho vua Alphonse
XIII trên Âu chiến nào có để yên thế
cho đâu. Sau trận Âu chiến tình hình
kinh tế cả Âu châu sôi nổi, nước
Tây-ban-nha không thể đứng riêng
ra một mình được mà cũng phải
chịu cái ảnh hưởng chung ấy. Bắt
đầu từ đó, phái lao động Tây-ban-
nha mới có ý thức, mới lập thành
đoàn thể tiến, mới được gây tiến
lực bền vững.

Lẽ thường, tiếng nổ lo thì tiếng
đội lại cũng phải to, đối phó với
phái lao động có ý thức kia, vua
Alphonse XIII dẹp hiến pháp lại một
bên, bao nhiêu tự do ngôn luận, tự
do hội hiệp đều chôn vào một chỗ
mà quyết ra tay dùng binh lực. Năm
1923 vua ben dem Primo de Rivera
ra để giúp việc. Primo de Rivera là một
tay đội tài có tiếng, vừa mới lãnh
chức thủ tướng thì đã có cuộc hoán
chính (coup d'Etat) ở Barcelone
ngay. Chánh thể độc tài không
những không làm tất được phong
trào lao động, lại còn làm cho
toàn thể nhân dân đều sinh bất
phục. Về chính trị thì bao nhiêu
chương trình đều chết ních, về kinh tế
thì số nợ công ngày càng tăng (năm
1923, 15 milliards đến năm 1929 tăng
lên đến 20 milliards), giá đồng peseta
càng ngày càng sụt mãi, gần đến mức
mọi phần nữa giá, kỹ nghệ thì lụi
vô cùng. Trước tình trạng như thế
các phái thuộc này là bọn thuộc với
chủ nghĩa quân chủ: như p. ai
quá cũ, tôn giáo, binh lính, ai
lạc, đại diện chủ... vẫn kéo g. biến
gi phái lao động, nhưng vì quyền lợi
riêng của họ mà cũng phải tác mại:
bức Primo de Rivera lui bước.

Thống soái Bèrenquer lên thế.
Khi mới nhậm chức, thủ tướng
Bèrenquer hứa náo trả các quyền
tự do lại cho dân chúng, nào thì
hành lại biểu pháp, nào nôm Quốc
hội, mở cuộc tuyển cử. Xem ngoài
thì có khác Primo de Rivera, nhưng
bề trong thì cũng là một tay độc tài
đội lối. Những điều hứa vẫn nằm mãi
trong lời hứa: tự do lập hội, tự do
ngôn luận... nhân dân đều không có
cái nào cả, các công nhân thì mỗi ngày
mới thấy thêm người, vẫn có bỏ chế
độ kiểm duyệt báo chí, nhưng nhiều
nhà báo bị tịch biên hoặc bị đóng
cửa, như thế thì lại quá gắt hơn kiểm
duyet kia; hiến pháp nào có lấy
thì bản; Quốc hội tuyên cử nào có
thấy nhóm.

Giữa tháng 11 năm ngoái thì bắt

đầu xảy ra các cuộc biến động phản
đối. Giữa khắp trong nước, thợ
thuyền bãi công xung đột với cảnh
binh, số người bị thiệt mạng và bị
thương không ít. Vì cảnh binh phá
mọi đám tăng thợ tại Madrid mà từ
bắc chí nam, bao nhiêu thợ thuyền
đều bãi công rảo rảo đi ăn đói. Bè-
renquer thiết ngay binh luật để đối
phó, bắt đến hàng 1000 người,
nhưng nào có yên đâu. Tại Madrid
Oviedo, St Sébastien, Seville,
Grenade, Sagonte, Cadix v. v... mà

đầu đó đều có những cuộc lộng bãi
công, mà những cuộc lộng bãi công
đó lại kéo dài hơn trước. Nào có
phải một mình thợ thuyền đâu, đám
học sinh cũng không yếm, vì dưới
chánh phủ Bèrenquer, Callejo đồng
trưởng học chính thay đổi nhiều
đến làm cho học sinh bất mãn, nhất
là về việc lập lớp dạy về tôn giáo.
Học sinh cũng dấy đặc lắm, họ lập
thành đoàn thể lớn, có cơ quan cổ
động (báo Nueva España), không
khác gì thợ thuyền. Khắp trong
nước, chỗ này học sinh bãi khóa,
chỗ kia học sinh biểu tình, mà
nhất là ở Barcelone học sinh hoạt
động riết hơn hết. Ngoài thợ thuyền
và học sinh ra, thì còn phái binh
lính nữa. Từ lính cho đến các hạ
vô quan, ai dấy cũng phản nân
chính sách độc tài mà tham nhiệm ý
tướng cộng hòa. Xem như cuộc
k. ở J. và J. của các công nhân
nơi khác thì đủ rõ. Tuy những cuộc
k. ở J. này bị thất bại, nhưng
cũng đủ làm cho ngài vâng của vua
Alphonse XIII lung lay thêm một
bực nữa.

Khi Bèrenquer mới định ngày bàn
cả thì phái xã-hội, phái cộng hòa,
phái công đoàn nhất định không dự,
mà đến phái quân chủ như (Alba và
Melchades Alvares) cũng ít y
không tán thành một Quốc hội như
cũ. Bèrenquer biết thế mình không
vững hèn được nên xin từ chức.

Aznar nối gót. Primo de Rivera,
Bèrenquer, Aznar, khác nhau cũng
chỉ là cái tên bên ngoài, mà bên trong
cũng là độc tài như nhau cả. Chúng
tôi không cần phải nói, độc giả
chắc cũng đã rõ dưới chính phủ
Aznar, tình trạng nhân dân Tây-
ban-nha không thay đổi chút nào
mà tình hình Tây-ban-nha cũng y
nguyên như trước.

Kỳ tuyên cử nghị viện tỉnh thành
vừa rồi mới làm cho ngôi vua Al-
phonse XIII đổ hẳn, chế độ độc tài
theo đó mà tiêu di... Tây-ban-nha
lập thành dân quốc.

Hiện tình Tây-ban-nha mới đến
đó. Nhưng chúng ta hãy bước tới
một bước, bắt chước một đôi bạn
đồng nghiệp hỏi: "Dân quốc Tây-
ban-nha có đáng vững được
không? Chúng ta thật không tin
gi lời tuyên ngôn của vua Alphonse
XIII khi trốn sang đến Marseille
(Pháp), vì trên đời chuyện gì
thực thì không thể sống còn được,
quần chủ đối với Tây-ban-nha hiện
thời đã đứng hẳn vào chỗ không
thích đó rồi. C. ông ta có đi bỏ
câu đó là vì nhìn vào dân quốc của
bác Turgot-Thạch gần một bên
chúng ta mà phải ngại cho dân quốc
Tây-ban-nha. Huống chi theo những
tin tức sau khi dân quốc thành lập
rồi rõ ràng chỉ p. ai cộng hòa là
độc bản được mục đích, chứ các
phái xã-hội thì chỉ xem như mới
bước được một bước thôi."
Nam-Son

NHÀ THƯƠNG TƯ

đường tòa Sứ

TRẦN - ĐỨC - HỢP

Nguyễn thầy thuốc hạch Đông dương Y-viện

Coi mạch, khám bệnh, kê đơn.

Có phòng cho người Bệnh và người Đe nằm.

Người nhà ở lại hay ra vào tùy ý.

Có bà mụ đã từng làm việc các nhà
dờ ở Hanoi giúp việc.

Thẻ-lệ mới về việc làm muối ở Đông-dương

Quan Giám quốc nước Pháp mới
chẩn y nghị định của quan Toàn
quyền sửa đổi một đôi điều trong
thẻ lệ làm muối ở Đông dương như
sau đây :

Những người làm muối phải đem
bắt muối mình làm ra bán cho nhà
nước (Thương chánh, không được
để dùng trong nhà hoặc bán cho
người khác, vì nhà nước giữ độc
quyền về việc mua muối.

Ba ngày sau khi làm ra thì phải
đem nộp đúng chỗ và theo thẻ cách
của viên thương chánh trong xứ đã
định.

Tuy vậy, sở thương chánh có thể
cho phép các chủ muối dùng hoặc
một phần hoặc tất cả muối họ làm
ra và đã có các nhà thừa hành sở
thương chánh chứng nhận, nhưng
phải nộp thuế theo như thẻ lệ đã
định. Muối để lại dùng riêng như
thẻ thì không được đem ra ngoài
xứ họ ở.

Muối đã bán thương chánh rồi,
thì nhà thương chánh hoặc tự mình
hoặc giao cho một người được chọn
trông nom việc chứa trữ ở gần sở
muối, việc vận tải cho được tiện lợi,
và sự đem ra bán trong các nơi tự
minh xét có cần dùng.

Trong các nơi làm muối và trong
khu vực ước độ 2 myriamètres 20 km
chương quanh chỗ làm muối thì
không ai được trữ quá 100 kg. muối,
trừ những người có bằng kỹ nghệ.

Ngoài ra không cấm những người
được phép dùng một phần hay tất
cả số muối tự họ làm ra và những
người thường buôn muối có của
hàng mà có sổ sách thu nhập phần
minh, và lúc nào số muối xuất
nạp cũng có giấy biên lai và giấy
thông hành.

Người nào chứa cất hoặc bán
muối mà không đúng lệ đã định thì
sẽ bị phạt từ 50 đến 2000 quan và
từ 6 ngày đến 6 tháng tù. Nếu còn
phạm vào lỗi ấy một lần nữa thì
phạt tù rất nặng, còn phạt tù
từ một năm đến một năm rưỡi, dù
đang muối, dù chờ muối, thấy thấy
đều bị phạt.

Người bán người mua đều phải
bi phạm n. n. nhau. Bất được người

chờ muối mà không làm ra người
chủ thì người chờ ấy phải chịu phạt.

Những người được phép dùng
một phần hoặc tất cả số muối của
họ làm ra chỉ phải chịu theo thẻ lệ
phải nói trên trong khi chờ muối
đi mà không có giấy chứng nhận
muối ở ở đầu làm ra hẳn hoi.

Trong các chỗ làm muối, hoặc
một khu vực ước độ 2 myriamètres
chương quanh chỗ làm muối, một
người không có bằng kỹ nghệ mà
trữ trên 100 kgs. thì bị phạt từ 100
đến 2000 quan. Trong một năm mà
có tái phạm thì ít nhất cũng bị phạt
500 quan. Bao nhiêu muối lậu đó
đều bị tịch biên.

Những người được phép dùng
muối trữ quá số đã định t. l. cũng bị
phạt như trên.

NHIEU NGƯỜI BỊ :

PHÒNG - TÍCH

Phòng Tích dân ông, dân bà các
kém thường hay bị, nhất là từ 26 đến 30
tuổi hay bị lắm, vì cơn ao, rứa say, vệ
hàm tinh-dục hoặc ăn uống đồ ăn hay
lạm dụng đến độ bệnh gọi là Phòng-tích.
Khai thị bệnh; thấy đầy hơi, tức ở; rứa
ngứa, cơn không muốn ăn, ăn thì hay
ợ, thường đau bụng, đau lưng, chân tay mỏi
mệt. Bị lâu năm sẽ một vàng, da bụng đầy
mỡ bị sưng 1, 2 lần, lâu 4, 5 lần, uống
không công phạt, chứng bệnh bị thấy đó
chưa hoặc khỏi ngay.

Mỗi liều chữa hai đến ba ngày, giá : 0p 40
VÔ-DINH-TAM, 178 bis, Route Leclercq
SAIGON.

AN-TU Kim-lân năm 1926
ĐẠI-LÝ TRUNG-KY

HUE : Biện VINH-LƯƠNG,
phố Gia-Long.

TOURANE : TRẠI-VIÊN phố Musée và
NGUYỄN-THỊ-HUỆ phố
Đo-hu-Vi.

QUANG-NGAI : NGUYỄN-NGỌC-ANH, Thợ
Trụ, Phố Đức và CHẾ-
HOANG ở Sông và.

NHATRANG : MỘNG-LƯƠNG-THU-QUAN,
Librairie.

TAM-NGH : Biện ông ĐOÀN-CHÂN,
phố Gia-Long.

VINH : Biện SĨNH-BUY phố Gare,
DALAT : DINH-VÂN-CHAU, Librairie

PAIFOO : HOANG - BẮC - VINH tại
phố Post Japonais.

DON-NGAI : Lê-Quỳnh Commersant
Khấp ba tỷ có Đại-lý bán cả

Comptoirs Commerciaux d'Annam
Commissaires - Représentation

TRUNG-KY THƯƠNG-CỤC
107, Rue Paul - Bert - HUE

VIỆC THÈ - GIỚI A-ĐÔNG

TRUNG-HOÀ :

Tình hình ngoại giao

Nam kiêu, 10 Avril. - Ngoại trưởng
Vương chính-Dinh tiếp kiến kỳ giả các
báo giới, báo cáo tình hình ngoại giao
như sau :

1. Trung Nga hội nghị đã mở kỳ hội
thứ 3, ủy viên chuyên môn cấp khi trình
sang Nga. 2. Trung Thổ hiệp ước, hai
bên hoàn toàn đồng ý. 3. Trung Anh và
Khai-không đồng ý bởi đã thành lập :
khảo sát ở Luân-đôn cộng 370 vạn,
về tài liệu đường sắt Trung-hoa, có thiếu
thứ gì đều bổ sung vào. 4. Vấn đề pháp
quyền, trước đã tuyên ngôn ở Thượng-
hải. Hiện một số ít nước nào có quan hệ
sau tiếp hiệp rồi cũng không đều gì cách
xa nhau. Thái độ Anh, Mỹ, có cách lượng
hào hơn, có bốn nước kia cũng biểu thị
như thế duy một vài điều yếu điểm,
không tiếp cận được, có lẽ khiến cho
việc đàm phán không tiến hành được
chẳng? Trung quốc lần này vẫn bị rơi
buộc dưới quyền Lãnh phán. Nếu các
nước mà kéo giải sự thích quyền ấy thì
chính phủ và nhân dân Trung quốc cũng
không nhún nạt đến lực lao nhàn, có lẽ
đau các nước. Lại là dân ta đến với nước
cũng không thể nhún nạt ấy sao? 5. Về
bất đắc dĩ sẽ giao thiệp đình đốn, vì hy
vọng của chính phủ và nhân dân Trung-
hoa không muốn làm tổn tiêu triệt có
tên không thiệt hại.

NHẬT BẢN

Vấn đề đánh cá ở các cửa biển
Tô-Nga

Đông-không, 19 Avril. - Mấy nhà chuyên
về đánh cá ở các cửa biển Tô-Nga
đương lấy làm lo lắng. Nếu sự thương
truyết về giá tiền Nga của họ giải ra
lâu thì chắc là mùa làm cá của họ sẽ
nhỏ mất. Ông Hirota Đại sứ Nhật tại
Mac-tur-không hôm qua đã được lệnh phải
điều đình với chính phủ Tô-Nga cho gấp.

AN-ĐO

Kỷ nghệ ở Ấn độ
Bombay, 21 Avril. - Các chủ xưởng
làm diêm (allumettes), vì thấy diêm ở
ngoài vào nhiều quá, yêu cầu chính phủ
đặc phương pháp bảo hộ cho khỏi bị
lũ lụt sống cạnh tranh vô độ.

Tổn thất của Lanashire vẫn của bản 6 tuần.
Toàn ám sát viên kinh lược

Đe-hi, 19 Avril. - Gần ga Ouehli, khi
chuyến tàu hỏa xa của viên kinh lược mới
vừa đến, có một quả bom nổ nhưng may
viên kinh lược thoát nạn, 4 người cụ ly
bị thương.

Tình hình Miến điện
Bangkok, 18 Avril. - Trong một cuộc
xung đột của cảnh binh ở miền Hendera
quan khởi nghị có nhiều người chết
và nhiều người bị thương.

Bombay, 21 Avril. - Vì dân Miến-điện
phản đối bầu cử theo các luật nghị ở "Bàn-
tròn" mà công vụ nhiều có khác về ta
chính, nên chính phủ Ấn độ khuyến
chính phủ xét lại vấn đề lập một chương
trình chính trị riêng cho xứ Miến-điện.

Thế được như ý :
Thuốc uống mua tại ông không bán được giá hạ.
Thuốc chế sao tìm rất cần thận
Hoàn tất toàn những thứ giả-truyền cả.
Có thơ : Cao dân trị nhiều chứng rất hay,
ĐẦU VIỆT-NAM TRỊ BẢ CHỨNG

Mua đũa cũng là tiền, mua giũa cho chúng tôi lại có phần hơn.

Công cuộc hơn 100 năm!

Các ngài có cần đến thuốc xin mời lại hiệu

VINH-HƯNG-TU-ÔNG

Vinh, Matinh, Donghoi, Huế, Tourane, Paifoo

Đầu Việt-Nam trị bả chứng

Mua đũa cũng là tiền, mua giũa cho chúng tôi lại có phần hơn.

Người ta chắc rằng viên Toàn-quyền Miến-
điện là người rất nhiệt thành về việc
lập chương trình riêng ấy sẽ từ chức
nếu chính phủ Anh còn không không giữ
đều quyết nghị của Hội nghị ở Bàn-
tròn.

ÂU-CHÂU

PHÁP

Ông Herriot

làm xã trưởng Lyon lại

Lyon, 19 Avril. - Trong một số báo
trước đã đăng tin ông Herriot từ chức
xã trưởng vì một việc bất hòa của hai
phái xã hội và cấp tiến trong Hội đồng
(Xem tiếp trang tư)

THƯ GỬI CÀM-ƠN THUỐC HẢI-NGỌC-ĐƯỜNG BÁCH-ỨNG

Hoài-An le 3 Avril 1931

Kính ông Nguyễn Huy Cừ, Tà tài làng
Hương nghĩa, phủ Hoàng hóa, tỉnh Thanh
hóa (Annam).

Thưa ông
..... Thuốc Hải ngọc Đường bách
ứng do ông chế ra, chữa huyết tích, đờm
tích, ăn mà tích, ăn nước là rồi vàng da,
to bụng, da bụng đầy v. v. , nhưng nhất
là người ăn nước là hay dùng. Ngày tháng
mười một năm ngoái tôi gửi mua lại ông
10 bao (mỗi bao giá 0\$15) và dùng thật
là kiến hiệu. Vậy kính gửi mấy lời cảm
ơn ông và nhà ông và xin ông tiếp tục
thuốc ấy nữa.

MR. HỒ-PHÔNG

buôn bán ở Hoài-An.

phủ Bồng sơn (Binh định)

合 Maison HOP-THINH 盛

SOIERIE & MERCERIE

32 Rue des Cantonnais - Phố Hàng Ngang
HANOI

Bản hiệu chuyên môn bán các thứ hàng
lo lụa Bắc-kỳ như : lòn áo, lòn quần
đen, trắng trơn và hoa The thắm, băng
đều, the các màu trơn và hoa Lụa thắm,
các màu, trắng bề khổ 0m37, 0m40, 0m70,
0m75, 0m80.

Lượt đến các hàng, vải màn, chũ hạt,
Bán sỉ và bán lẻ giá rất hạ, vì bản hiệu
buôn bán đã mấy chục năm nay, buôn
được tại gốc những hàng kể trên Các
Quý Khách ở xa xin viết thư về lấy mẫu
và giá hàng, bản hiệu sẽ hồi âm lập tức.
Lại còn các thứ hàng tạp hóa như
đồ da, valise, yên ngựa, cặp sách, giấy
giép, vi da, đồ đồng, đồ thêu, như mặt
gối và v. v. bản hiệu có bán buôn
rất nhều xin các quý khách chiếu cố,
bản hiệu rất hoan nghênh. Gửi hàng đi
các nơi theo cách lãnh hóa giao ngân
(Contre-Remboursement).

Buôn bán thật thà, hàng tốt giá rẻ, các
quý khách mua thử sẽ biết.

Nay cần bọc

M. NGUYỄN-THỊ-SÁU

HỢP-THỊNH

Soierie & Mercerie 32 Rue des Cantonnais
HANOI

HỘI VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM

HỘI CẤT TIỀN LÀM VỐN HỘI ĐẦU TIÊN CỎ PHẢI - CỦA NGƯỜI ĐẠI PHÁP LẬP RA

Đại-quốc ở Thủ-Thị-Hố (Hanoi) 7, Avenue Edouard VII

Vấn của Hội : 85.000 lượng bạc Trung - Hoa (đó là một nửa) và 2.000.000 phôi vàng

Đại-pháp (đó là một nửa) và 2.000.000 phôi vàng

Tính số đến ngày 31 décembre 1927, Hội sẽ tích được 5.545.000 đồng bạc Đông Dương

cất tại Thượng Hải.

TỔNG-CUỘC LỚN Ở HỒNG-PHÁP : 25 Rue Guermier SAIGON - máy nói n 571

PHÓ-CUỘC coi về TRUNG KỲ và BẮC KỲ : 12 Rue de la Douane HANOI - máy nói n 659

HỘI LẬP DƯỚI QUYỀN CHÁNH PHỦ ĐÔNG PHÁP KIỂM CỐ

56 bậc sĩ tịch của Hội gọi tại Káo bạc lưu của Nhà Nước ở Saigon.

Muốn bà-liên cho có cái vốn, hoặc để dành cho con gái khi vu-quê,

thì nên lấy một Phiếu (BON) của HỘI

VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM

CỦA PHIẾU NGƯỜI CHỦ PHIẾU ĐƯỢC LÃNH LÀ

Một ngàn đồng

SỐ TÊN NHỮNG NGƯỜI ĐẠI LÝ Ở TRUNG KỲ THUỘC QUYỀN M. CUENIN Ở TOURANE

TÊN TỈNH	DANH HIỆU CÙNG CHỦ Ở CỦA NHỮNG NGƯỜI ĐẠI-LÝ
Đông - hời	MM. Hồ-quí-Tăng, thương-mại
Quảng - trj	Thị-hà-Lân chủ nhà hotel Lion.
Huế	Nguyễn-Tiến, Kim-sanh, ở trong thành, Rạc góc bộ-công.
Faifoo	Nguyễn-lân-Hà, thương-mại số nhà 105 phố Quảng-dông
Tam-kỳ	Nguyễn-Quang, tư-chủ.
Quảng-ngải	Trương-quang-Luyến, thương-mại, chủ nhà hotel.
Qui-nhơn	Phạm-Điêm, thương-mại.
	Phan-thành-Khuyên Commerçant et propriétaire de l'Hotel « Phan Thanh ».
Sông cầu	Trần-quai Thiệu, chủ tiệm chụp bóng.
Nha-trang	Vương-gia-Ngại Commerçant.

Buôn tạn gộc thì giá hạ

Các Ngài có mua thử các máy ảnh, KÍNH, GIẤY

THUỐC ANH và các đồ dùng về việc ảnh của hiệu

HUONG-KY HANOI, thì mới biết hàng tốt mà giá lại hạ

không đâu bằng vì thứ hàng nào cũng buôn tại gốc mà

buôn nhiều.

TỪ NAY HẾT ÔM-ĐAU, XANH-XAO, GÂY-CÔM...

Vì trời Nam đã rộng sản xuất được Thép Toàn Đại-Bồ Đường Vệ-Sinh
Tiền-Tửu, Nam Phụ Lão Ấu uống thì không những đại bổ phế, thận, tâm, can,
tỳ, vị, khí, huyết, mật ruột, đại tiểu tiện nhuận hoạt, ngon miệng, ăn khỏe,
chống đói, ngủ yên, chóng mạnh khỏe, béo tốt, đó gia thâm thì mà nếu có rớt
dầu, chóng mặt, ngả nước, sốt rét, đau nhức, óng lóng, táo kết, kiết lý, ợ
chua, đau bụng, phỏng tích, đi rứa, đau gan, bại thận, ho, đờm, s. to, lao lực
tạo tâm, khai huyết, đau mắt, đau răng, trắng nhợt, mề đay, ung sào, lở loét,
thương hàn, đau nhức, rức xương, đơn thấp, tê bì, đau hạ tiện sản, hậu sản,
kinh không đều, tích kinh, huyết hư, muộn con, ít sữa, động kinh, hờn sinh vô
uống, trẻ con cam sai, xanh, cơm, ít ăn, nóng, ho, hay quấy, v. v. v. . .
cũng mau khỏi lắm, vì Tiền Tửu có những các vị thuốc Gia truyền thượng hảo
hạng, cực kỳ thần diệu đại bổ . . . lại pha vào rượu nho cốt lâu năm, rất quý, rất
thơm ngon mà không say. Thật có kim đồng tây chưa đâu có, chứ chẳng nên
lầm với nhiều thứ rượu bổ : người ốm uống thì bổ bệnh, thêm khỏe chửa,
người khỏe uống thì hào nhiệt, phá lỗ chổ. . . Đã được các Ngài trong Quan-
trưởng, trong Giáo giới... các nhà Sĩ, Nông, Công, Thương, các phu nhân mua
dùng nhiều lắm, đều khen là uống trăm bạc cũng không ngán chửa thuốc, không
bằng một chai Tiền Tửu này. Nam đồng một chai lớn. Bán tại THUẬN LONG
ĐẠI-BẢO-ĐƯỜNG 32, Rue Médicaments, Hanoi là một Hiệu Thuốc Lớn có
Đài-Dan-Vỹ và có đủ các môn Thuốc Nam Gia truyền Kinh nghiệm cực kỳ thần
diệu, Thành được nhất là những môn thuốc lỵ, giang mai, thiên trụ, di mộng
tinh, ho, hen, khai huyết, sốt rét, ngã nước, phụ khoa, bổ não phiến, kiết lý,
đau bụng, đau mắt, đau răng, thối tai, ung sào, lở loét, hậu sản, huyết hư,
kinh không đều, tích kinh, trẻ con cam sai, đau xương, trắng ghẻ, bí tiểu tiện
liệu, ợ chua, thối khí, đau ngực, đau phổi, đau gan, đau dạ dày, bại
thận, kém trí huyết. . . Các Ngài ở Trung-Nam-Bắc Tam-vỹ, khi muốn mua
Tiền Tửu, mua thuốc chữa các bệnh trên này đã ắc, hay là các bệnh khó khăn,
kinh niên, không đau chửa nổi, không ai biết căn bệnh, theo lối giao ngân lãnh
báo hay muốn làm Đại lý, xin . . . viết thư về, quyết là sẽ được vứa ý đẹp lòng
ngay. Đồng bào nên giới thiệu lẫn đường cho các bệnh nhân biết, để khỏi tiền
mất tật mang, đó là một công đức lớn vậy.

NGHĨA NƯỚC TÌNH NHÀ

TAM-LY TIỂU-THUYẾT

TÁC-GIA : Claude Farrère

Giảng - Hà ĐICH - THUẬT

Thầy Mạnh-Tiê và nói : 正人吾友

• Ta chưa từng nghe 天君未下

rừng vang mình mà chính 下也聞日

đưa người, hướng là 乎况已

chỉa điều như mà chính 已而

được thiên hạ 矣

以正

Thế ở ? Vay thì không

phải một cái chơn dung ! Tôi còn
thấy lắm cái chơn dung khác của
hoa sư nữa và nhất là cái chơn
dung của bà Hoa-lai.

Nhất là cái ấy mà phu nhân

cho rằng đẹp à ?

Phải, hẳn là tôi không có nghĩ

rằng ngày hôm nay họa sư lại q. n
bước đến nước tôi mà đi trên
chiếc đm thuyền của bà ấy. Cái

Ông Phan-thơ nhận máy nói :

Phu nhân định bạn cái áo ấy

để tôi truyền thần hay sao ?

Chớ sao ! Vay chớ họa sư

không cho cái áo này là đẹp à ?

Đẹp lắm chớ, nhưng tôi tưởng

nếu phu nhân muốn có một cái ảnh

truyền thần ở nơi tư thất, hoặc

đưa cho một người thân mật, thì

không nên chọn cái bộ đồ thành

phố mà mặc, nhất là đối với bậc

ảnh mà chúng ta sắp làm đây trong

khí gấp rút. vì chúng ta chỉ còn

mười lăm hôm thôi. Vậy chớ phu

nhân không ưa làm theo kiểu rạc bà

thảo trước, mặc mấy cái áo trường

ý có dấu hiệu của quí tộc hay sao ?

Tôi thấy ngày nay ở Ba-lê các mỹ

nhan đưa nhau bắt chước mặc theo

lối ấy.

— Hoa sư thật đã tỏ ra người

rất có độ lượng đối với mấy cái

« mới » củ kỹ của chúng tôi. Nhưng

lối li khi mặc những kiểu áo ấy

giam. và nếu tôi mặc những y

phục ấy, chắc hẳn trước không bằng

lông, cơ hẳn trước li trông thấy

lầm, và không ưa những y phục

ấy tí nào cả. Hẳn trước với tôi,

chúng tôi là hoàn toàn người Âu-

châu cả kia mà !

Ông Phan-thơ nghe mà không

nói ra chớ trong lòng tự nghĩ :

— Nó có Âu-hoa mấy tày y nó,

nhưng đối với ta, một cái chân

dang lỗ là một, bản cụ bản

lân như thế, thật không có gì xa

xa bằng. Ta mà phải họa một bức

ảnh như vậy không gì cực khổ

bằng.

Trong lúc ấy bà hầu trước đã

bấm chuông. Có hai người lý tới

gọi ăn bữa đồ Nhật bước vào bưng

một cái kỷ trà đủ cả các khi cụ

đàng trà theo kiểu tối tân Âu-Mỹ :

là nước sôi, bình đựng trà, lọ

đường, chén có coi, thìa. . . không

thiếu một vật gì.

Trước kia ông Phan-thơ những

mong được uống chén nước

chè xanh không bỏ đường, không

hòa sữa, như ở trong các làng

Nhật - bản, vừa uống vừa ăn cái

bánh nhỏ của người Nhật làm ra.

Nhưng ông không để ngáy nầu

uống chén nước trà Anh, lại ăn thêm

thứ bánh làm ở kinh thành Áo. . .

Bà hầu trước bấy giờ nói tiếp :

— Họa sư đã có lòng chiếu cố,

hôm qua đã đưa đến những khi cụ

đồ họa, như là hộp nước thuốc, v. v.

